

אורי אבנרי קורא מדוכן הכנסת לציבור הסטודנטים:

נועה, הפרופסור מרקוזה, הוא יהודי גרמני-אמריקאי.

להזמין את כהן-בנדיט לארץ

כבוד היושבראש, כאן נשאלת שאלה גורלית: מה יחסה של המהפכה זו לישראל? תנועת הסטודנטים כובשת את העולם. היא קובעת את השקפת-העולם של האינטליגנציה שתלוטט מחר בארצות רבות. איך היא מתייחסת אל מדינתנו, אל מאבקה, אל דמותה?

כאן המציאות היא עגומה. יותר מזה: היא מסוכנת.

התנועה העולמית החלה, באיטיות אך בעיקר ביות, רואה בישראל חלק ממימסד עולמי עיוני. היא החלה מקבלת במידה ניכרת את התנועה הסובייטית ערבית, שישאל היא מדינה שוביניסטית, אימפריאליסטית, כובשת, מתפשטת בכוח הנשק, מדכאת עם שכן, משולבת במערך השמרני האמריקאי — ועל כן מנוגדת לרוח ה' קוסמופוליטית, העל-לאומית והכל-לאומית של הדור ההדש. איש כמו דוטשקה, גיבור הסטודנטים בעולם כולו, מייצג הסתייגות זו — מאחר שהוא מזהה את ישראל עם ידידה

כבוד היושבראש, כנסת נכבדה.

לא אדבר היום אל שלטונות-החינוך, אלא אל הסטודנטים. לא אל המלמדים, אלא אל התלמידים.

על העולם כולו עוברת עתה המהפכה הגדולה של הסטודנטים של הנוער החושב והלומד. בברקלי ובקולומביה, בפאריס וברומא, באוקספורד ובבלגראד, בפראג ובחברשה, באנקרה ובטוקיו — מתנופפים הרגלים האדומים והשחורים של מרד האינטליגנציה הצעירה.

אני קורא לסטודנטים הישראליים להצטרף לתנועה עולמית זו. אני קורא להם למרוד בחינוך הישראלי המיושן והמעוכש — החינוך שמקורו בעיירה המיוזח-אירופית, ובמושגים של המאה שעברה.

דושים לנו בנדיטים משלנו — כוהנים ולא-כוהנים, כדי שירימו את נס המרד כאן, במולדת הכוהנים. **מרדכי בריפורת** (מע"י): יש לנו מספיק באנדיטים!

יהודים — ראשי המהפכה בעולם

כבוד היושבראש, לפני שמונה חודשים היתה לי הזכות הגדולה להשתתף בהפגנתם ההיסטורית של רבבות סטודנטים, מכל רחבי ארצות-הברית, שפרצו לפנטאגון בוא-שינגטון, מול לועי הרובים הסוערים של המשטרה הצבאית. מהפכת הסטודנטים האמריקאיים — ביטוי כל הטוב והיפה באומה האמריקאית — היא שכספה על ממשלת ארצות-הברית את ראשית הקץ של מלחמת-הזוועה בחייתאס-נאס, היא שניצחה את המימסד האמריקאי והכריחה את גיוסן הזקן לפנות את מקומו לצעירים, והיא שהדליקה את הניצוץ למהפכת סטודנטים כל-עולמית.

מדוע הפכו הסטודנטים, דווקא, לנושאי-הרגל של המהפכה זו?

מפני שבחברה המודרנית הפכה האוניברסיטה למוקד הקידמה הטכנולוגית והחברתית. מפני שהסטודנט מתחנך למחשבה אוניקטיבית ובקור-חית.

מפני שהאינטליגנציה הלומדת היא איתו חלק בננוער ובחברה שעדיין אינו משועבד למימסד הכלכלית של המימסד.

דרישות שונות למהפכה זו בכל ארץ. אולם יש מכנה משותף לכולם. כולם רוצים בהשפעת ה' נוער על עצם עיצוב תוכן החינוך ושיטותיו. כולם רוצים שיתוף ה' סטודנטים בהנהלת האוניברסיטאות.

כולם לוחמים נגד המימסד הקיים.

כולם רוצים בפרומה יסודית של החברה, ביתר חופש, ביתר אחווה ביני-לאומית.

כולם מתנגדים לעבדותו של האדם המודרני, המשועבד לכפייה מאורגנת מבית-החולים לילדות עד לחברא קרישא, מקומו בבוקר עד לכתו לישון.

המהפכה נחלה נצחונות חשובים בארצות-הברית ובצ'כוסלובקיה, היא עיצרה את המימסד בצרפת ובפולין — ועוד ידה נטויה בחבכי תבל.

רבים ממנהיגייה הם צעירים יהודים.

החל בכהן-בנדיט, היהודי הגרמני-צרפתי, ועד לראשי המרד באמריקה, שורשים יהודיים במאורעות, יחד עם שמות כמו רודי דוטשקה ועלי טאריק. 80% ממנהיגי המרד בצרפת הם יהודים. גם האידיאלוג הנערץ של הת-

דני בנדיט-כהן (ימין) בהפגנה

דרושים: בנדיטים שלנו

מערכי-היסוד בהשקפת-עולמו, מתוך קהל עמים רצחניים החיים על חרבס" דברי י. אביגיל, במאמרו על התודעה היהודית בחינוך הישראלי.

אפשר להביא עשרות ומאות פסוקים כאלה. אפשר אף להבינם על רקע של חינוך בעיירה מיוזח-אירופית, עיירה של מיעוט נרדף ומדוכא, מנותק מן העולם ואף משכניו הקרובים.

האסון התחיל בכך שבני העיירה הזאת שולטים בחינוך הישראלי, והצליחו לכפות דפוסים חשוכים ומיושנים אלה על דור נאור הגדל במולדתו.

ושרי-החינוך אף התפאר בכך, כאשר אמר בכנסת, כי חשובה לדברי לפני שנתיים: "מי ראוי להיות ראשון, מכל השכבות של יהדות מיוזח-אירופה, שיקימו לו מונומנט במדינת ישראל? תשובתי: למלמד היהודי... בני כלי-קודש הם — המלמדים, החזנים, השוחטים, הרבנים, המי-גידים."

השר ארן: אמרתי דברים יפים. **אורי אבנרי:** אני בטוח שאתה מסכים לדברייך. אפשר רק להתפעל שלמרות כל החינוך הזה, גדל בארץ דור שהוא הומאני והומאניסטי, דור הפתוח לעולם, דור הדוחם על חרותו וביטחונו מבלי לשנוא ולהתבודד, דור החולם על שלום ועל שותפות-עמים גם באבקי-קרבות, ואינו רואה עצמו עם נבחר ועליון.

מול כל הפסוקים האלה שציטטתי ושיכולתי לצטט, מאי-רה כלהבה היצירה האוטנטית של גיבורי שתי-הימנים נציגי הדור הצעיר והלוחם, הספר שיח לוחמים — בגישתו האנטי-שוביניסטית, האנושית, הלאומית במובן הבריא, הקוסמופוליטי.

לשבור את המימסד!

זוהי הרוח שתוביל את הסטודנטים הישראליים, את האינטליגנציה הצעירה של ישראל, אל אחיהם בעולם. אל המשפחה המהפכנית הצעירה.

אנו קוראים לסטודנטים ולתלמידים: להשיג תלב בתנועה העולמית, לקום נגד הכיורוקי-ראטיה החינוכית והתוכן המעוות של מערכת-החינוך בארץ, לדרוש ייצוג בכל האוניברסיטאות ומערכות-החינוך, לשבור את המימסד החינוכי הקיים, ולהנהיג יסוד לחינוך חדש.

בגרמניה, שהם הגנרלים של הבונדסוור, אילי-עיתונות לאומנים כמו שפרנינגר, הפוליטיקאים של המימסד הבור-גניימני.

אחת הסיבות לכך היא חוסר-מעג בלתי-אמצעי. אני מציע לשרי-החינוך לזווג הזמנה מטעם הממשלה לכהן-בנדיט, לרודי דוטשקה ולשאר המנהיגים של מרד הסטודנטים הכל-עולמי.

זה לאין שיעור יותר חשוב מאשר להזמין לישראל כול-יטיקאי ניאור-פאסיסטי כמו המנהיג הבריטי אנדר פאואל. אך הסיבה העיקרית לזרות זו היא שהנוער הישראלי לא השתלב עדיין בתנועה עולמית זו. ואיך הוא יכול להשתלב בה, כל עוד לא חילל את המהפכה הדרושה במערכת-החינוך שהוא כסוף ומשועבד לה?

החינוך של "המשובח בגזעים"

מערכת-החינוך הישראלית היא חממה לדיי עות קדומות, ואפקיה הם פרובינציאליים.

מונה לפני מחקר מהפכני על נושא זה, החלק השני של עבודתו הגדולה של ה"ר גור' טמרין מאוניברסיטת תל-אביב — מדען שנרדף לא מעט בשל עבודתו והשקפתו. תיו. הוא מוכיח בנתונים סטטיסטיים-מדעיים כי אין אף ארץ מתקדמת אחת בעולם התרבותי, שבה יש יחס כה מעוות בין המיקצועות הלאומיים הצרים לבין המיקצועות הכלליים.

לעומת עשרים עד שלושים אחוזים מן הזמן, המוקדשים למיקצועות לאומיים בארצות כמו הולנד, סקנדינביה, ברית-המועצות, צייל, קמבודיה ואתיופיה — מוקדשים להם בארץ למעלה מארבעים אחוזים בבית-הספר הממלכתי-הכללי, וכשישים אחוז בבית-הספר הממלכתי-דתי! רק בארצות-ערב יש יחס דומה! (אכן, השתלבות במרחב) באיזה מקום בעולם יש ספרי-לימוד רישמי ובו מופיע הפסוק הבא: "עמנו הוא בדיד העמים, על פי גזענו, חינוכו ואקלים הארץ שבה התפתח. הגזע של עמנו הוא המשובח בגזעים."

יכן זה נאמר? בגרמניה? בדרום-אפריקה? בסין? לא, זוהי ההקדמה של ה"ר צפרוני לספרו של יהודה הלוי, "הכוזרי" — ההקדמה הנלמדת בבתי-הספר הדתיים בישראל!

באיזו ארץ יכול להופיע, במאמר של מתוך חשוב, הפסוק: "הרגשת הייחוד שלנו באה לנו מהיותנו תמיד, ועד היום, העם היחיד שקדושת ה'י'אדם היא אחד

טמרין

להתייחס לעניין זה ברצינות או באירוניה. אתם נלחמים נגד טחנות-רוח. אתם נלחמים מלחמה של המאה שעברה נגד המלחמה הנוכחית.

המסור של דורנו מקבל את העירוס במלואו, בכל רחבי העולם. הייתי לוקח את חזרי-ההעדה הנכבדים, שידונו בחוק זה, אל העולם, משאזיה ועד גרינ'ץ וילג, כדי לראות את המהפכה העצומה שחלה בעולם, ובמסור של דורנו, לגבי תמונות עירוס.

דורנו פוסל לחלוטין את הגישה הפר-ברסית לגוף האדם, שהיא ירושה של גישות דתיות מיושנות. הוא רואה בזה בפירוש פרבסיה.

ואמנם, התאפקתי מלהגיב בו במקום על דברי שרי-הדתות מלפני כמה ימים, מעל הדוכן הזה, כאשר בא להסביר את הצורך במחיצה ליד הכותל. הוא הסביר זאת בגיורו הנוראי הזה של קסט האשה — כך הוא אמר — המפרע לאדם להתרכז. אני יושב (המשך בעמוד 26)

פירסום תמונות-עירוס של צעירות בנות 17, כלומר נערות בגלי-הנשואין החוקי, אפילו בהסכמתן והכחמת הוריהן, ואפילו כשהן נשואות ואמהות.

טריפ-טיז בממשלה

אורי אבנרי: אני סבור שהטריפ-טיז, הנערך עתה בממשלה, הוא יותר חשוב מאשר תמונות-העירוס שאנחנו נד-רשים לדון בהן כאן.

השר יוסף בורג: אתה מומחה ל-טריפ-טיז!

אורי אבנרי: אני מומחה לשני הסוגים. אבל עלי להגיד לך, אדוני השר, שה-טריפ-טיז של הממשלה אינו יותר נעים, ואינו יותר אסתטי. האמן לי שהממשלה לא היתה מרוויחה מזה כסף בשום מועדון-יללה בעולם.

ואשר לעצם ההצעה:

אורי אבנרי: ... איני יודע אם עלי

אורי אבנרי: אדוני השר, מכיוון שרבים הפרסומים הפוליטיים שבהם מובי-עות דיעות של קצינים והקהל אינו יודע — ואינו יכול לדעת — אם האנשים המוד-כרים בפירסומים בתארים הצבאיים שלהם אינם שייכים עוד לצבא — האם אין צורך בהסדר שימנע שימוש בתארים צבאיים בפירסומים ובדיווחים עליהם?

משה דיין: המטה-הכללי הוציא לאחור-נה הוראה האומרת שכל מי שמתמשש בתאר הצבאי שלו, צריך להוסיף לפני הדרגה — נידמה לי את האות מ', כלומר שירות מילואים. יתכן שהחליפו את האות לאות אחרת. מכל מקום, גם בכתב וגם בעל-פה צריך להגיש שהוא בשירות-מילוי-איש. זבאצ'א, אתמול שמעתי ברדיו, כאשר האלוף אברהם יפה דיבר אודות שמורות-הטבע, ההדגשה היתה לא על שמורות-הטבע, כי אם על אלוף-במילואים יפה.

דושיח היתולי יותר התנהל בין שרה-סער וביני, כאשר הביע השר הדתי הצעת-חוק שנועדה, בין השאר, למנוע

שום איש ממשרדי — מגעים עם המלך חוסיין, בלונדון או במקום אחר.

אורי אבנרי (אחרי שאילתה בקשר לתלונת עורך-דין ישראלי יהודי, שעציר ערבי משכם עונה בצורה גוראה בעת הקריה, עד כי כמה מאבריו שותקו. דיין הבטיח הקריה): האם כבוד השר מוכן להצהיר כי ניתנו הוראות קבועות וחד-משמעיות לכל שולחות מערכת-הביטחון להימנע משימוש באמצעים אלימים בעת הקריה, וכי כל מי שיווכח שהפר הוראות אלה יובא על עונשו בכל החומרה?

משה דיין: אני מוכן לומר, ונידמה לי שאמרת זאת גם בתשובה לשאלתה, שאמצעי הקריה בארץ אינם כוללים איזה שטח אמצעים בלתי-חוקיים. בלתי סבירים, אינם כללים עינויים, לחץ ואמצעי-אלימות. אני מוכן לומר שכל מי שגיש תלונה בעניין זה על שנהג שלא כדיון, התלונה תיבדק, והפוגע יועמד לדין. לומר מה תהינה תוצאות אותו דין, זה לא בידי, אלא בידי בית-המשפט.